

SPORTSKA LUKA – PRAVO KOMERCIJALNOG OBAVLJANJA DJELATNOSTI IZNAJMLJIVANJA VEZOVA¹

Upravni sud Republike Hrvatske
Presuda broj Us-2767/07 od 21. listopada 2010.

Tužitelj je kao ovlaštenu koncesionar zaključio Ugovor o koncesiji pomorskog dobra u svrhu korištenja sportske luke. Upravnim nadzorom u svezi provedbe Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama utvrđeno je da se kao koncesionar ne pridržava koncesijskog ugovora jer predmetnu luku koristi za privlačenje uz novčanu naknadu plovila strane državne pripadnosti u vlasništvu osoba koje nisu članovi udruge, a ne plovila upisanih u hrvatski upisnik. Time je prekršio odredbu čl. 10. Uredbe o razvrstavanju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene² kojom je propisano da sportska luka služi za vez brodice upisanih u hrvatski očevidnik brodice s namjenom sporta i rasonode, a koje su u vlasništvu članova udruge ili same udruge koja ima koncesiju za luku.

Upravnim nadzorom utvrđeno je da se tužitelj kao koncesionar ne pridržava koncesijskog ugovora te mu je naloženo usklađivanje poslovanja sa Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama, odnosno s Ugovorom o koncesiji. Protiv rješenja ovlaštenog djelatnika Lučke Kapetanije P., klasa: UP/I-342-24/06-04/657 tužitelj je izjavio žalbu. Žalba je odbijena rješenjem Ministarstva mora, pomorstva, prometa i infrastrukture klasa: UP/II-342-01/06-01/152, ur. broj: 530-04-06-2. Tužitelj je pokrenuo upravni spor, a u tužbi navodi da je u upravnom nadzoru pogrešno utvrđeno činjenično stanje te da je na dan sklapanja ugovora bio na snazi Pravilnik o lukama nautičkog turizma (Narodne novine br. 109/1996, 427/1998, 110/1999) koji razvrstava luke nautičkog turizma i nijednom riječju ne specificira što se smatra sportskom lukom. Također, istaknuo je da Pomorski zakonik ne specificira što se smatra sportskom lukom te da je 2000. godine usvojena Odluka o donošenju Detaljnog plana uređenja sportsko-rekreacijskog centra B., a da je 14. srpnja 2000. od Ureda za turizam ishodio rješenje za luku nautičkog turizma, vr-

¹ Rad je rezultat istraživanja u okviru znanstvenoistraživačkog projekta Jadranskog zavoda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti pod nazivom *Razvoj suvremenog pravnog i osigurateljnog režima za hrvatske marine – unapređenje konkurentnosti, sigurnosti, sigurnosne zaštite i zaštite morskog okoliša (DELICROMAR)*, koji je financirala Hrvatska zaklada za znanost (HRZZ UIP-2013-11-3061), www.delicromar.hazu.hr.

² Narodne novine br. 110/2004.

sta privezište. Nadalje, naglašava da je Zakonom o pomorskom dobru i morskom lukama utvrđeno da sve koncesije dodijeljene na temelju Pomorskog zakonika i Zakona o morskim lukama ostaju na snazi do isteka razdoblja na koje su dane. Tužitelj, također, navodi da se pridržava svih uvjeta navedenih u Ugovoru o koncesiji te da je pet godina nakon sklapanja koncesijskog ugovora stupila na snagu Uredba o razvrstavanju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene (Narodne novine br. 11/2004) kojom je utvrđeno što je sportska lučica i tko može biti njezin koncesionar, a koje odredbe ga ne obvezuju do isteka roka koncesijskog ugovora.

Tuženo tijelo – Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture u odgovoru na tužbu ostalo je u cijelosti kod razloga iz osporenog rješenja i predložilo da se tužba odbije.

Upravni sud Republike Hrvatske odlučio je da tužba nije osnovana.

U svojoj odluci Upravni sud Republike Hrvatske pozvao se na odredbu čl. 66. stavka 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine br. 158/2003) kojom je propisano da se pravo na obavljanje lučke djelatnosti, korištenja postojeće podgradnje i nadgradnje te gradnje novih građevina i drugih objekata nadgradnje i podgradnje stječe na temelju koncesije. Istu odredbu je sadržavao i čl. 10. Zakona o morskom lukama (Narodne novine br. 108/1995 i 97/2000).

Upravni sud Republike Hrvatske utvrdio je da iz spisa proizlazi da je tužitelj zaključio Ugovor o koncesiji pomorskog dobra u svrhu gospodarskog korištenja sportske luke "B". Sud smatra da nije osnovan navod tužitelja da raniji propis nije definirao što je to sportska lučica jer je odredbom čl. 2. Zakona o morskim lukama propisano da je luka posebne namjene morska luka koja služi posebnim potrebama trgovačkog društva, druge pravne ili fizičke osobe (luka nautičkog turizma, industrijska, brodograditeljna, ribarska luka i dr.) ili državnog tijela (vojna luka, luka tijela unutarnjih poslova i dr.). Odredbom čl. 5. stavka 2. tog Zakona propisano je da se luke dijele između ostalog i na sportske luke. Iz navedenog proizlazi da je luka nautičkog turizma samo jedna od luka posebne namjene prema čl. 2., a tužitelj je ishodio koncesiju isključivo za sportsku luku, što je vidljivo iz samog Ugovora o koncesiji.

Nadalje, prema utvrđenju Upravnog suda Republike Hrvatske, iz spisa proizlazi da je kod tužitelja obavljen upravni nadzor u svezi provedbe Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. Zapisnikom je utvrđeno da je tužitelj kao ovlaštenu koncesionar zaključio Ugovor o koncesiji pomorskog dobra u svrhu gospodarskog korištenja sportske luke. Upravnim nadzorom utvrđeno je da tužitelj predmetnu luku koristi za privezivanje uz novčanu naplatu 226 plovila strane državne pripadnosti, a ne plovila upisanih u hrvatski upisnik, u vlasništvu osoba

koje nisu članovi udruge. Upravni sud Republike Hrvatske zaključio je da je time tužitelj prekršio odredbe Uredbe o razvrstavanju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene (Narodne novine br. 110/2004), a time i Ugovora o koncesiji. Odredbom čl. 10. Uredbe propisano je da sportska luka služi za vez brodica upisanih u hrvatski očevidnik brodica s namjenom sporta i razonode, a koje brodice su u vlasništvu članova udruge ili samo udruge koja ima koncesiju za luku.

U svojoj odluci Upravni sud Republike Hrvatske istaknuo je da je točno da je odredbom čl. 118. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama propisano da sve koncesije dodijeljene na temelju Pomorskog zakonika i Zakona o morskim lukama ostaju na snazi do isteka razdoblja za koje su dane. Međutim, tužitelj je ishodio koncesiju isključivo za sportsku luku, te je bio i dužan postupiti u skladu s dobivenom koncesijom.

Radi opisanih razloga Upravni sud Republike Hrvatske odlučio je da navodi tužbe nisu osnovani, pa je temeljem čl. 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine br. 53/1991, 9/1992 i 77/1992) tužbu odbio kao neosnovanu.

Dr. sc. Vesna Skorupan Wolff, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju
Jadranski zavod Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Summary:

**SPORT PORTS – ENTITLEMENT TO PERFORM COMMERCIAL
BERTHING SERVICES**

The plaintiff as authorised concessionary has concluded the Concession contract for the use of maritime domain with the purpose of use of a sport port. By the administrative inspection regarding the implementation of the Maritime Domain and Seaports Act, it was established that the concessionary did not adhere to the concession contract, since he used the subject port for the berthing against payment of foreign vessels owned by non-members of the association rather than of vessels entered into Croatian registry. Thereby he breached the provision of Art. 10 of the Regulation on the classification of ports open for public traffic and ports of special purposes, stipulating that a sport port serves for the berth of the vessels entered into Croatian registry of sport and pleasure craft, which are the property of members of the association or the association in possession of marina concession itself.